

Масова міграція личинок токсокар в організмі тварин викликає ураження судин кишечника і багатьох органів, в т.ч. плаценти. Продукти метаболізму гельмінтів спричиняють алергічну і токсичну дію. У хворих цуценят спостерігають спотворений апетит, пригнічення, розлади травлення (блювота, проноси, закрепи). В період міграції личинок через легені розвивається пневмонія. Тварини виснажені, у них бліді слизові оболонки, нервові розлади.

Мігруючи в організмі людини, личинки можуть проникати в печінку, легені, підшлункову залозу, скелетні м'язи, мозок, очі та інші органи і тканини, викликаючи прогресуючу алергізацію організму. За ураження легень спостерігають пневмонію, задишку, ціаноз, сухий кашель. При локалізації личинок в печінці характерним є її збільшення, ущільнення, можлива лихоманка, анемія, висипання на шкірі. У випадку ураження нервової системи спостерігають епілептиформні припадки, паралічі.

Висновки. Аналізуючи матеріали наукових досліджень з шляхів ураження людей гельмінтами *T. canis* треба підкреслити аліментарний шлях ураження, як основний. Не виконання елементарних санітарно-гігієнічних норм при постійному контакті з тваринами, як в побуті, так і в доквіллі, може викликати тяжкі захворювання людей. Враховуючи актуальність проблеми, необхідно підкреслити важливу роль дегельмінтизації домашніх тварин в профілактиці гельмінтозів людини.

УДК 619:616.993.192.66:636.7

КАЧАНІВСЬКА С.В., магістрантка
Науковий керівник – **СОЛОВІЙОВА Л.М.**, канд. вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
e-mail: soloviovalyuda@ukr.net

СЕЗОННО-ВІКОВА ДИНАМІКА ТА ПОРІДНА ОСОБЛИВІСТЬ ПОШИРЕННЯ ДИРОФІЛЯРІОЗУ СОБАК (ЗА ДАНИМИ ФООП «ТАРАСЕВИЧ» м. БІЛА ЦЕРКВА)

Актуальність теми. Дирофіляріоз є надзвичайно актуальною проблемою в Україні, оскільки набуває характеру ензоотії. Цьому сприяє те, що зросла кількість переносників, збільшується ареал поширення з тропічного у помірний клімат, існують труднощі діагностики, а також недостатньою є фахова підготовка і просвітницька робота серед населення.

Дирофіляріоз собак частіше зустрічається у південних областях України. У Києві кількість захворюєлих собак складала: в 1999 році – 15 випадків, у 2000 – 130, 2001 – 188, 2002 – 354, 2003 – 600 випадків. Упродовж 2013 року в Україні (офіційні дані) дирофіляріоз зареєстрований у 291 собаки.

За даними відділу медичної паразитології Центральної СЕС МОЗ України в 1975–2005 роках було зареєстровано 434 випадки інвазії у людини.

Метою даної роботи було вивчення сезонно-вікової динаміки та порідної особливості поширення дирофіляріозу собак у ФООП «Тарасевич» м. Біла Церква.

Матеріалом для дослідження були хворі на дирофіляріоз собаки – пацієнти ФООП «Тарасевич» м. Біла Церква. При виконанні роботи використовували комплексний епізоотологічний метод вивчення поширення даного захворювання.

Основні результати. При оцінці епізоотичної ситуації в м. Біла Церква за останні 2 роки ми відмітили, що на дирофіляріоз хворіють собаки різних вікових груп.

Із 39 хворих на дирофіляріоз собак 7 мали вік 1–3 роки (17,95 %), 12 – 4–6 років (30,76 %), 11 – від 7 до 9 років (20,25 %), і 9 були старші 10 років (23,08 %). Отже, найчастіше дирофіляріозом хворіли собаки 4–6-річного віку.

Найбільш сприйнятливими до захворювання виявилися собаки порід німецька вівчарка (20,6 %), кавказька вівчарка (17,9 %), такса (15,4 %), лайка (12,8 %), безпорідні (12,8 %) та боксер (7,7 %).

Щодо статі собак, за останні 2 роки дирофіляріозом хворіли 22 самці (56,41 %) та 17 самок (43,59 %).

Щодо різних типів утримання собак, необхідно відмітити, що максимально інвазованими є дворові собаки, екстенсивність інвазії яких становила 35,9 %. У меншій мірі були уражені квартирні собаки, екстенсивність інвазії яких становила 10,2 %.

Висновок. Отже, для запобігання подальшого розповсюдження дирофіляріозу собак необхідними є своєчасна діагностика, лікування та профілактика.